Nota voor	:	vergadering algemeen bestuur
Datum	:	26 november 2026
Onderwerp	:	Invullingsvoorstel Weerbaarheids-BDuR Bevolkingszorg
Agendapunt	:	13
Kenmerk	:	AB/2648

Portefeuillehouder: J. van Oostrum

Bijlage:
1. Analyse ondersteuningsbehoefte van de 22 gemeenten

Inleiding
Het algemeen bestuur heeft op 19 maart 2026 het bestedingsvoorstel Weerbaarheids-BDuR 2026 vastgesteld. Hiermee is besloten om de door het Rijk beschikbaar gestelde middelen voor regionale weerbaarheid in te zetten voor zowel de ondersteuning van gemeenten als voor de versterking van de weerbaarheid en continuïteit van VNOG. Binnen het bestedingsvoorstel zijn middelen gereserveerd voor 2 fte van de gemeentelijke weerbaarheidsopgave. De concrete invulling van deze 2 fte is bij het vaststellen van het bestedingsvoorstel aangehouden, zodat deze kon worden afgestemd op de ondersteuningsbehoefte van gemeenten.

De netwerkregisseur weerbaarheid heeft gesprekken gevoerd met de 22 gemeenten over de voortgang, behoeften en mogelijkheden voor gezamenlijke ondersteuning. De analyse van deze gesprekken brengt in beeld op welke onderwerpen gemeenten ondersteuning nodig hebben en waar regionale personele inzet de meeste meerwaarde heeft. Uit de analyse blijkt dat gemeenten vooral behoefte hebben aan overzicht en regie, subregionale samenwerking op clusterniveau en kennisdeling, en praktische ondersteuning bij trainen en oefenen. Daarnaast is er behoefte aan het verzamelen en vertalen van kennis, voorbeelden en producten naar de gemeentelijke praktijk. Op basis hiervan is een invullingsvoorstel opgesteld voor 2 fte (Coördinator Weerbaarheid Gemeenten & Trainer Weerbare Samenleving) structurele personele capaciteit. Dit invullingsvoorstel is na akkoord door het CSO, doorgeleid voor bestuurlijke besluitvorming.

Met dit voorstel wordt het algemeen bestuur gevraagd de invulling van de beschikbare personele capaciteit vast te stellen. De bijbehorende begrotingswijziging wordt in maart 2027 aan het algemeen bestuur voorgelegd.

Advies-besluit

1. De structurele inzet van 1 fte Coördinator Weerbaarheid Gemeenten vast te stellen voor de ondersteuning van de gemeentelijke weerbaarheidsopgave vanuit de Weerbaarheids-BDuR.
2. De structurele inzet van 1 fte Trainer Weerbare Samenleving vast te stellen voor de ondersteuning van de gemeentelijke weerbaarheidsopgave vanuit de Weerbaarheids-BDuR.

Beoogd effect

De beschikbare Weerbaarheids-BDuR doelgericht inzetten voor de verdere versterking van de gemeentelijke weerbaarheid.

Argumenten

1.1. De voorgestelde invulling sluit aan bij de ondersteuningsbehoefte van de 22 gemeenten.
Alle 22 gemeenten zijn betrokken bij de gesprekken die ten grondslag liggen aan de analyse van de ondersteuningsbehoefte. Hieruit blijkt dat gemeenten behoefte hebben aan overzicht en regie, regionale samenwerking en kennisdeling, en praktische ondersteuning bij trainen en oefenen. De voorgestelde functies sluiten aan op deze behoeften en richten de beschikbare personele capaciteit op werkzaamheden waarbij regionale ondersteuning meerwaarde biedt.

1.2. De functie Coördinator Weerbaarheid Gemeenten sluit aan bij de meest terugkerende ondersteuningsbehoefte.
Uit de gesprekken blijkt dat een meerderheid van de gemeenten behoefte heeft aan overzicht en regie, samenwerking op subregionaal niveau en het delen van kennis en praktijkvoorbeelden. De coördinator brengt landelijke, regionale en lokale ontwikkelingen, de voortgang van activiteiten en beschikbare kennis en producten samen en maakt deze toegankelijk voor gemeenten. Daarnaast verbindt de coördinator gemeenten bij gezamenlijke vraagstukken en stimuleert deze de uitwisseling van kennis en ervaringen. Hierdoor wordt de regionale samenwerking versterkt en wordt voorkomen dat gemeenten afzonderlijk vergelijkbare werkzaamheden uitvoeren.

2.1. De functie Trainer Weerbare Samenleving sluit aan bij de behoefte aan praktische ondersteuning bij trainen en oefenen.
Gemeenten benoemen expliciet de behoefte aan ondersteuning bij trainen en oefenen. Dit betreft zowel gemeentelijke medewerkers als oefeningen met inwoners, wijken en vormen van burgerhulpverlening. De trainer ondersteunt gemeenten bij het ontwikkelen, organiseren en uitvoeren van trainingen en oefeningen. Door deze expertise en capaciteit regionaal beschikbaar te stellen, hoeven gemeenten deze niet afzonderlijk op te bouwen of in te kopen. Hierdoor worden gemeenten praktisch ondersteund bij de uitvoering van hun weerbaarheidsopgave.

Kanttekeningen

1.1. De regionale ondersteuningsbehoefte kan gedurende de looptijd veranderen.
De weerbaarheidsopgave is in ontwikkeling. Nieuwe landelijke ontwikkelingen, gewijzigde dreigingen en ervaringen met de regionale aanpak kunnen leiden tot andere ondersteuningsbehoeften bij gemeenten.
Door de invulling te baseren op de behoefteanalyse en de voortgang periodiek te volgen, kan worden beoordeeld of de beschikbare capaciteit blijft aansluiten bij de opgave.

Uitvoering/ communicatie/ inwerkingtreding
De personele capaciteit wordt ingezet voor de functies Coördinator Weerbaarheid Gemeenten en Trainer Weerbare Samenleving, binnen het beschikbare financiële kader van de Weerbaarheids-BDuR. Dit past bij het aangaan van een overeenkomst van 1 jaar, met daarna de optie tot verlenging. De invulling van beide functies wordt afgestemd op de werkzaamheden van de netwerkregisseur weerbaarheid. De netwerkregisseur blijft tot en met 2027 het centrale aanspreekpunt voor de gemeentelijke contactpersonen en stimuleert samenwerking tussen gemeenten en het gezamenlijk oppakken van vraagstukken. Gemeenten worden geïnformeerd over de invulling van de functies en de wijze waarop zij hiervan gebruik kunnen maken.

Rapportage/ evaluatie
De voortgang en besteding van de middelen worden opgenomen in de reguliere Planning & Control-cyclus van VNOG. Daarbij wordt inzicht gegeven in de invulling van de personele capaciteit en de bijdrage daarvan aan de ondersteuning van de gemeentelijke weerbaarheidsopgave.

Personele consequenties
Het voorstel betreft maximaal 2 fte binnen de afdeling Crisisbeheersing ten behoeve van de gemeentelijke weerbaarheidsopgave. De capaciteit wordt ingevuld met de functies Coördinator Weerbaarheid Gemeenten en Trainer Weerbare Samenleving, met een formatieverdeling van 1 fte en 1 fte.

Financiële consequenties
De kosten worden gedekt uit de middelen die beschikbaar zijn gesteld vanuit de Weerbaarheids-BDuR (AB besluit 19 maart 2026). De begrotingswijziging wordt in maart 2027 ter besluitvorming aan het algemeen bestuur voorgelegd.

1. Ondersteuning weerbaarheid gemeenten					
		2026	2027	2028	2029 e.v.
1.2	Coördinator Weerbaarheid Gemeenten (10) *(Voorheen in AB besluit 19 maart 2026 Adviseur vakbekwaamheid Bevolkingszorg (10))*	61.800	106.000	106.000	106.000
1.3	Trainer Weerbare Samenleving (9) *(Voorheen in AB besluit 19 maart 2026 Medewerker crisiscommunicatie (9))*	55.400	95.000	95.000	95.000

De eventueel niet-bestede middelen over 2026 kunnen bij de bestemming van het jaarrekeningresultaat 2026 worden aangewend voor weerbaarheid. Het algemeen bestuur besluit hierover bij de vaststelling van de jaarstukken 2026 en de bestemming van het jaarrekeningresultaat 2026 in juni 2027.

Het algemeen bestuur van de Veiligheidsregio Noord- en Oost-Gelderland;

Bijeen in de vergadering d.d. 26 november 2026;

Gelezen het voorstel van het dagelijks bestuur d.d. 12 november 2026;

Besluit:

1. De structurele inzet van 1 fte Coördinator Weerbaarheid Gemeenten vast te stellen voor de ondersteuning van de gemeentelijke weerbaarheidsopgave vanuit de Weerbaarheids-BDuR.
2. De structurele inzet van 1 fte Trainer Weerbare Samenleving vast te stellen voor de ondersteuning van de gemeentelijke weerbaarheidsopgave vanuit de Weerbaarheids-BDuR.

De secretaris | De voorzitter

dr. G. Bouwmeester | A.J.M. Heerts

Twello, 26 november 2026

Ondersteuningsbehoefte gemeenten
Rode draden binnen de weerbaarheidsopgave

Aanleiding

In de afgelopen periode zijn gesprekken gevoerd met de 22 gemeenten binnen VNOG over de uitvoering van de weerbaarheidsopgave. De gesprekken gingen over meer dan alleen de ondersteuningsbehoefte. Er is onder andere gesproken over de stand van zaken binnen gemeenten, de uitvoerbaarheid van de bestuursafspraken, knelpunten, samenwerking en de verdere uitvoering van de weerbaarheidsopgave.

Een belangrijk onderdeel van de gesprekken was de vraag welke ondersteuning gemeenten nodig hebben om de bestuursafspraken verder uit te voeren. Deze analyse richt zich specifiek op dat onderdeel van de gesprekken. De gesprekken laten geen eenduidige ondersteuningsvraag zien. Gemeenten verschillen in omvang, beschikbare capaciteit, inrichting van de opgave en de fase waarin zij zich bevinden. Wel komen verschillende behoeften duidelijk vaker terug.

In deze analyse zijn alleen onderwerpen meegenomen wanneer deze in de gesprekken daadwerkelijk als behoefte, verwachting of gewenste ondersteuning naar voren kwamen. Een onderwerp dat alleen als knelpunt is genoemd, is daarmee niet automatisch als ondersteuningsbehoefte meegeteld. Onderwerpen kunnen elkaar overlappen. Een gemeente kan daarom binnen meerdere behoeften zijn meegeteld.

Algemeen beeld

Gemeenten verschillen sterk in waar zij staan met de uitvoering van de bestuursafspraken. Sommige gemeenten hebben inmiddels capaciteit, een projectstructuur en middelen georganiseerd. Andere gemeenten staan meer aan het begin of zijn nog bezig om te bepalen hoe zij onderdelen van de opgave willen uitvoeren.

Dat verschil is ook zichtbaar in de ondersteuningsvragen. Een gemeente die net begint stelt andere vragen dan een gemeente die al langer met de uitvoering bezig is.

Uit de gesprekken komen drie rode draden naar voren:

1. overzicht en regie: 15 gemeenten
2. samenwerking in kleinere verbanden: 13 gemeenten
3. trainen en oefenen: 7 gemeenten.

Daarnaast komen enkele meer specifieke ondersteuningsvragen vaker terug.

Ondersteuningsbehoefte	Aantal gemeenten	Korte duiding
Overzicht en regie	**15**	Overzicht houden, verbinden, terugkoppelen en regie voeren op gezamenlijke onderwerpen
Samenwerking in kleinere verbanden	**13**	Werken in kleinere, veelal fysieke groepen of clusters
Trainen en oefenen	**7**	Medewerkers voorbereiden en trainen en oefenen met inwoners, buurten en burgerhulpverlening
Kennis, voorbeelden en producten bruikbaar maken	**7**	Landelijke en regionale voorbeelden ophalen, vertalen en lokaal toepasbaar maken
Noodsteunpunten	**6**	Ondersteuning bij inrichting, uitrol, communicatie en praktische implementatie
Communicatie richting inwoners	**5**	Bewustwording, verwachtingen, zelf- en samenredzaamheid en het bereiken van inwoners
Financieel kader, middelen en lobby	**4**	Kosten, financieel kader, impact en gezamenlijke lobby
Ondersteuning richting gemeenteraad en bestuur	**3**	Ondersteuning bij informeren en meenemen van raad en bestuur
Crisiscommunicatie als afzonderlijke expertise	**1**	Specifieke inhoudelijke deskundigheid op crisiscommunicatie

De categorieën overlappen. Een gemeente kan binnen meerdere ondersteuningsbehoeften zijn meegeteld. De aantallen geven weer hoe vaak een behoefte in de gesprekken expliciet naar voren komt en zeggen niet automatisch iets over de benodigde capaciteit of invulling. Daarnaast komt in meerdere gesprekken naar voren dat ondersteuning praktisch en dichtbij gemeenten georganiseerd kan worden. Omdat de vorm daarvan sterk verschilt en vaak gekoppeld is aan een inhoudelijk onderwerp, is dit niet als afzonderlijke categorie in bovenstaande tabel opgenomen.

1. Overzicht en regie

Bij 15 gemeenten komt behoefte aan meer overzicht, samenhang en sterkere regie expliciet terug. Er gebeurt op dit moment veel. Er zijn regionale werkgroepen, vragenuurtjes, landelijke ontwikkelingen, informatie vanuit de VNG, gemeentelijke plannen, pilots, memo's en voorbeelden. De behoefte lijkt daarom niet in de eerste plaats te liggen bij het produceren van meer informatie.

Gemeenten geven vooral aan dat het overzicht soms ontbreekt. Het is niet altijd duidelijk wat waar gebeurt, welke gemeente al met een onderwerp bezig is, wat een werkgroep heeft opgeleverd of waar een eerder ontwikkeld product terug te vinden is. Ook het terugbrengen van informatie wordt genoemd. Gemeenten willen niet alleen informatie aanleveren, maar ook terugzien wat ermee gebeurt en welke ontwikkelingen elders plaatsvinden.

Daarbij gaat het niet alleen om wat binnen de VNOG-regio gebeurt. In meerdere gesprekken wordt aangegeven dat het belangrijk is om ook zicht te houden op landelijke ontwikkelingen, andere veiligheidsregio's en voorbeelden uit andere gemeenten. Daarnaast wordt behoefte genoemd aan meer regie op onderwerpen die meerdere gemeenten raken. Daarbij gaat het bijvoorbeeld om gemeenten bij elkaar brengen die met hetzelfde vraagstuk bezig zijn, duidelijk maken waar een onderwerp wordt opgepakt en zorgen dat resultaten van gezamenlijke werkzaamheden weer beschikbaar komen voor andere gemeenten.

Ook sterke projectleiding op gezamenlijke onderwerpen past binnen deze behoefte. In enkele gesprekken wordt gevraagd om iemand die een gezamenlijk vraagstuk trekt, een werkgroep scherp organiseert en ervoor zorgt dat er een bruikbaar resultaat komt.

De behoefte kan daarmee worden samengevat als: weten wat er speelt, overzicht houden, verbinden wat bij elkaar hoort en ervoor zorgen dat informatie en resultaten actief terugkomen bij gemeenten.

2. Samenwerking in kleinere verbanden

Bij 13 gemeenten komt de meerwaarde van samenwerking in kleinere verbanden expliciet terug. Het regionale vragenuurtje en andere brede bijeenkomsten worden over algemeen als heel positief gezien. Zij zijn geschikt om algemene informatie te delen en landelijke of regionale ontwikkelingen toe te lichten.

Voor het inhoudelijk bespreken van actiepunten, lokale vragen en concrete plannen wordt een kleinere schaal vaker als geschikt gezien. Gemeenten noemen fysieke bijeenkomsten, clusters en kleinere groepen van gemeenten. In een kleinere setting is meer ruimte om de diepte in te gaan, plannen naast elkaar te leggen en gezamenlijk aan een onderwerp te werken.

Ook wordt genoemd dat gemeenten die op een bepaald onderwerp al verder zijn kunnen worden gekoppeld aan gemeenten die daar nog mee moeten beginnen. Dit betekent niet dat alle onderwerpen op subregionaal niveau moeten worden georganiseerd. Voor onderwerpen die voor alle gemeenten vergelijkbaar zijn, wordt juist meerwaarde gezien in één regionale uitwerking.

De gesprekken wijzen daarmee op verschillende schaalniveaus: regionaal waar dat logisch is en kleiner waar gemeenten inhoudelijk samen verder kunnen komen.

3. Trainen en oefenen

In 7 gesprekken komt ondersteuning op het gebied van trainen of oefenen terug. De aard van de behoefte verschilt.

Een deel richt zich op de gemeentelijke organisatie. Daarbij wordt genoemd dat niet alleen coördinatoren, maar juist ook medewerkers die tijdens een crisis of langdurige verstoring een rol hebben, moeten weten wat van hen wordt verwacht en daarop moeten worden voorbereid. Daarnaast richt een belangrijk deel van de behoefte zich op inwoners, buurten en burgerhulpverlening.

Gemeenten vragen dan om praktische ondersteuning bij het oefenen met inwoners of buurten. Daarbij gaat het niet alleen om het beschikbaar stellen van informatie of een draaiboek. Gemeenten noemen ook ondersteuning bij het ontwikkelen, organiseren en daadwerkelijk uitvoeren van een oefening. Zo wordt gesproken over bruikbare scenario's en oefenvormen, draaiboeken, iemand met kennis van oefenen die lokaal kan ondersteunen en het daadwerkelijk samen met inwoners of een buurt uitvoeren van een oefening.

Daarmee is binnen deze rode draad een samenhang zichtbaar tussen twee kanten van dezelfde opgave:

- de gemeentelijke organisatie voorbereiden door met medewerkers te trainen en te oefenen;
- de samenleving voorbereiden door ook inwoners, buurten en burgerhulpverlening te betrekken bij oefeningen.

De behoefte gaat dus verder dan alleen kennisoverdracht. Zeker bij het oefenen met inwoners komt ook een praktische, lokaal georganiseerde vorm van ondersteuning naar voren.

Praktische en dichtbij georganiseerde ondersteuning

In meerdere gesprekken komt naar voren dat ondersteuning niet alleen uit advies of informatie hoeft te bestaan, maar ook praktisch en dichtbij gemeenten georganiseerd kan worden. Bij 5 gemeenten komt expliciet een vorm van extra uitvoeringskracht, tijdelijke menskracht of tijdelijk meewerken naar voren. De invulling daarvan verschilt. Het gaat bijvoorbeeld om extra handjes, een medewerker die tijdelijk naast een lokale projectleider komt te staan of expertise die vanuit een andere gemeente of vanuit de regio tijdelijk wordt ingezet om een onderwerp op gang te helpen.

Daarnaast worden andere vormen van praktische ondersteuning genoemd. Zo wordt bijvoorbeeld een mobiel expertteam genoemd dat gemeenten bezoekt, kort bekijkt waar knelpunten zitten en vervolgens praktisch adviseert over wat nodig is. Daarmee wordt geen algemene extra menskracht gevraagd, maar wel ondersteuning die dicht bij de gemeente wordt georganiseerd.

Ook binnen inhoudelijke onderwerpen komt een praktische vorm van ondersteuning terug. Dat is bijvoorbeeld het geval bij het oefenen met inwoners en bij de implementatie van noodsteunpunten. De gesprekken laten daarmee verschillende vormen van praktische ondersteuning zien. De behoefte varieert van tijdelijke uitvoeringskracht tot specialistische ondersteuning rond een concreet thema. Daarmee vormt praktische ondersteuning geen eenduidige, zelfstandige ondersteuningsvraag.

Overige specifieke ondersteuningsvragen

Kennis, voorbeelden en producten bruikbaar maken (7)

Bij zeven gemeenten komt de behoefte naar voren om beter gebruik te maken van kennis, voorbeelden en producten die elders al zijn ontwikkeld.

Gemeenten willen voorkomen dat niet alleen binnen de regio, maar ook landelijk steeds opnieuw hetzelfde wiel wordt uitgevonden. Er gebeurt veel bij andere gemeenten, veiligheidsregio's, landelijke organisaties en binnen pilots, maar het is niet altijd eenvoudig om daar overzicht in te krijgen of te bepalen wat daarvan bruikbaar is voor de eigen gemeente. De behoefte bestaat daarom niet alleen uit het delen van informatie. Gemeenten noemen ook het actief ophalen van goede voorbeelden, bestaande producten, werkwijzen en het vervolgens vertalen daarvan naar de regionale en lokale praktijk.

Dat kan betekenen dat een bestaand voorbeeld direct kan worden gebruikt, maar ook dat op basis daarvan regionaal een format, draaiboek, product of werkwijze wordt gemaakt die gemeenten vervolgens lokaal kunnen toepassen.

Deze behoefte hangt sterk samen met overzicht en regie. Om bestaande kennis en producten te kunnen benutten, moet immers bekend zijn wat er landelijk, regionaal en lokaal al gebeurt. Tegelijkertijd gaat de vraag een stap verder dan alleen overzicht creëren: gemeenten willen dat bruikbare voorbeelden ook daadwerkelijk worden opgehaald, vertaald en toepasbaar worden gemaakt. Omdat deze behoefte concreet en in meerdere gesprekken terugkomt, wordt deze afzonderlijk benoemd.

Noodsteunpunten (6)

Bij zes gemeenten komt een ondersteuningsvraag rondom noodsteunpunten terug. De vragen verschillen. Het gaat onder andere om inrichting en uitrol, communicatie, praktische implementatie, gezamenlijke uitgangspunten, landelijke ontwikkelingen en de vraag welke onderdelen gezamenlijk kunnen worden voorbereid. Daarbij wordt ook praktische ondersteuning genoemd, bijvoorbeeld iemand die de uitrol begeleidt of tijdelijk helpt om de implementatie op gang te brengen.

Communicatie richting inwoners (5)

Bij vijf gemeenten wordt ondersteuning rond communicatie richting inwoners genoemd. Daarbij gaat het onder andere om bewustwording, zelf- en samenredzaamheid, verwachtingen richting inwoners en de vraag hoe inwoners daadwerkelijk worden bereikt en betrokken.

Financieel kader, middelen en lobby (4)

Bij vier gemeenten komt een concrete ondersteuningsvraag naar voren rondom de financiële kant van de opgave. Daarbij gaat het onder andere om het helpen met inzicht verkrijgen in de kosten, een financieel kader, een kostenmodel of impactanalyse. Daar is ook een gezamenlijke lobby richting het Rijk genoemd.

Financiën en capaciteit worden in veel gesprekken als knelpunt aangegeven. Die gesprekken zijn niet automatisch als ondersteuningsvraag meegeteld.

Ondersteuning richting gemeenteraad en bestuur (3)

Bij drie gemeenten wordt ondersteuning richting de gemeenteraad of het bestuur genoemd. Het gaat dan bijvoorbeeld om een informatieve of beeldvormende bijeenkomst of om ondersteuning bij het uitleggen van de verbinding tussen landelijke, regionale en lokale ontwikkelingen.

Crisiscommunicatie (1)

Crisiscommunicatie wordt in één gesprek als afzonderlijke inhoudelijke expertise genoemd. Daarbij wordt aangegeven dat crisiscommunicatie een ander vak is dan reguliere communicatie en dat behoefte bestaat om hierover met iemand met inhoudelijke deskundigheid te kunnen sparren.

Op basis van de gesprekken is crisiscommunicatie daarmee geen breed terugkerende zelfstandige ondersteuningsbehoefte. Het raakt wel aan de bredere behoefte rond communicatie richting inwoners.

Samenvattend beeld

De meest terugkerende behoefte ligt bij overzicht en regie. Er gebeurt veel, zowel binnen de regio als daarbuiten. Gemeenten hebben niet altijd voldoende zicht op wat waar gebeurt, wat gezamenlijke werkzaamheden opleveren en welke kennis of ontwikkelingen al beschikbaar zijn. De behoefte zit daarom sterk in het ordenen, verbinden, terugbrengen en aanjagen.

Daarnaast wordt samenwerking in kleinere verbanden breed genoemd. Gemeenten ervaren deze schaal als geschikt om inhoudelijker met elkaar te werken, plannen uit te wisselen en gezamenlijk concrete onderwerpen verder te brengen.

Als derde lijn komt trainen en oefenen naar voren. Deze behoefte raakt zowel aan de gemeentelijke organisatie als aan inwoners en buurten. Vooral bij het oefenen met inwoners wordt gevraagd om een praktische vorm van ondersteuning die naar gemeenten toe komt en helpt bij het organiseren en uitvoeren.

Daarnaast komt bij zeven gemeenten specifiek naar voren dat beter gebruik moet worden gemaakt van kennis, voorbeelden en producten die elders al zijn ontwikkeld. Deze behoefte ligt dicht tegen overzicht en regie aan, maar gaat verder dan alleen weten wat er gebeurt. Gemeenten willen dat bestaande kennis actief wordt opgehaald, vertaald en zo wordt aangeboden dat deze regionaal en lokaal bruikbaar is.

Ook komt in meerdere gesprekken een behoefte aan praktische en dichtbij georganiseerde ondersteuning naar voren. De vorm daarvan verschilt: van tijdelijke uitvoeringskracht of het tijdelijk inzetten van expertise tot praktische ondersteuning rond een specifiek onderwerp. Daarmee is dit geen eenduidige afzonderlijke ondersteuningsvraag.

Andere terugkerende ondersteuningsvragen liggen onder meer bij noodsteunpunten, communicatie richting inwoners, financiële vraagstukken en ondersteuning richting gemeenteraad en bestuur.

De aantallen laten zien hoe breed een behoefte in de gesprekken terugkomt. Zij zeggen niet automatisch iets over hoeveel capaciteit daarvoor nodig is of hoe die ondersteuning dan moet worden ingericht. Deze analyse beschrijft daarmee de opgehaalde ondersteuningsbehoefte. De vertaling naar een voorstel voor de inzet van de beschikbare capaciteit is hierna uitgewerkt.

Invullingsvoorstel beschikbare capaciteit

Op basis van de ronde langs alle gemeenten wordt voorgesteld de 2 structurele fte als volgt in te zetten:

1 fte Coördinator Weerbaarheid Gemeenten

- Loket voor gemeenten in stand houden voor de langere termijn.
- Overzicht houden op landelijke, regionale en lokale ontwikkelingen en deze beschikbaar maken voor gemeenten.
- Informatie, voorbeelden en producten actief ophalen, ordenen en logisch beschikbaar stellen.
- Vragen en signalen vanuit gemeenten en clusters binnen VNOG laten landen.
- Ondersteuning structureel borgen, ook na 2027 .
- Gemeenten ondersteunen bij nieuwe weerbaarheidsvragen en de doorontwikkeling van de samenwerking op het gebied van weerbaarheid.

1 fte Trainer Weerbare Samenleving

- Ondersteunen bij het ontwikkelen en uitvoeren van oefeningen.
- Trainen van een bredere groep gemeentelijke medewerkers. Oefeningen intern.
- Praktische oefeningen organiseren met inwoners en in buurten.
- Regionale expertise die gemeenten niet ieder afzonderlijk hoeven te organiseren.

Toelichting

De functie Coördinator Weerbaarheid Gemeenten sluit aan bij de breedst terugkerende behoefte uit de gesprekken: overzicht, samenhang en regie. Veel gemeenten verwachten in 2027 nog niet klaar te zijn; plannen lopen door tot in 2028 en soms verder. Ook kunnen in de toekomst nieuwe taken of landelijke ontwikkelingen aan de opgave worden toegevoegd. Daarom lijkt het logisch om het loket en het overzicht structureel bij een vaste functionaris binnen VNOG te beleggen. Daarnaast geeft deze rol gehoor aan de wens om actief producten uit het land op te halen en overzichtelijk beschikbaar te maken voor gemeenten.

Met de tweede rol, Trainer Weerbare Samenleving, wordt invulling gegeven aan de behoefte van praktische en dichtbij georganiseerde ondersteuning. Niet alleen adviseren of een draaiboek aanbieden, maar juist naar gemeenten toe gaan. Samen trainingen en oefeningen uitvoeren met inwoners en in buurten. Daarmee verschuift de nadruk van alleen plannen maken en ‘vinken’ naar daadwerkelijk oefenen, ervaren en ‘vonken’. Deze expertise kan regionaal worden georganiseerd en vervolgens lokaal worden ingezet. Gemeenten hoeven deze kennis daarmee niet ieder afzonderlijk op te bouwen of in te kopen.

Overzicht/samenhang in rollen weerbaarheid Bevolkingszorg:

Coördinator Weerbaarheid Gemeenten:
Borgt intern en extern het overzicht en de informatievoorziening voor de langere termijn. Voert regie, en brengt alle informatie logisch en overzichtelijk bij elkaar. Zowel uit de regio als ook uit het land. Ook voor de langere termijn in de doorontwikkeling van de weerbaarheidsopgave en bij nieuwe weerbaarheidsvraagstukken. De verwachting is door deze doorontwikkeling in vaste structuur en overzicht het voor gemeenten makkelijker is om de juiste informatie en producten te verkrijgen en daarmee verder te komen in de eigen opgave.

Trainer Weerbare Samenleving:
Brengt inhoudelijke en praktische expertise naar gemeenten. Ondersteunt trainingen en oefeningen en trekt samen met gemeenten de wijken en dorpen in.

Netwerkregisseur:
Werkt vooral richting gemeenten. Geeft verder invulling aan de wens om in kleinere fysieke groepen samen op te trekken. Voert daar regie op en brengt en haalt informatie actief. Heeft een aanjagende rol en helpt gemeenten in gezamenlijkheid verder te komen. Is vast aanspreekpunt voor de drie weerbaarheidsclusters zoals ze nu zijn opgestart en helpt ook actief mee binnen dat verband. Onderdeel daarvan kan zijn dat een specifieke gemeente tijdelijk wordt bijgestaan om verder te komen.

Thematafel voorzitter Bevolkingszorg:
Monitort de voortgang van de bestuursafspraken, stelt voortgangsrapportages op en rapporteert hierover aan het bestuur. Coördineert de verschillende gemeentelijke werkgroepen en zoekt de samenwerking met andere thematafels bij overlappende thema’s en actiepunten. Wordt bij deze werkzaamheden ondersteund door enkele thematafelleden vanuit VNOG.